

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4055/2025
12.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Лариса Динкић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дуња Николић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 510/24 од 09.07.2024. године, у седници одржаној дана 12.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 510/24 од 09.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 510/24 од 09.07.2024. године, потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу – Судска јединица Власотинце П 7684/19 од 19.05.2023. године, исправљена решењем истог суда П 7684/19 од 26.10.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да јој накнаде материјалну штету у износу од 182.721,00 динара и то на основу налаза и мишљења вештака грађевинске струке од 26.08.2021. године и налаза и мишљења вештака за процену тржишне вредности покретне ствари, као и на основу заосталих рачуна за неплаћене рачуне за струју, воду и јавнокомуналне услуге, да се обавезу тужени да јој на име изгубљене добити, од дана иселења па до дана вештачења, у ком периоду тужилца није могла да издаје кућу за становање, а што месечно издавање куће износи 50 евра. Преиначено је решење о трошковима поступка, тако што је обавезана тужилца да туженима на име трошкова парничног поступка солидарно накнади износ од 94.500,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилца је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужила није доказала да је претрпела материјалну штету, односно није доказала да је штета настала од стране тужених имајући у виду да се наведено није могло утврдити исказом саслушаних сведока, те да је обезбеђење доказа уследило тек након две године од исељења тужених, због чега је њен тужбени захтев одбијен као неоснован. Такође, није доставила доказе о основаности потраживања на име трошкова утрошене електричне енергије и комуналних услуга.

На основу изнетог Врховни суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке. Побijана одлука донета је применом одговарајућег материјалног права, а спорна правна питања су везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Ревизијом се не указује на постојање другачијих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији. Ревизијски наводи којима се побија утврђено чињенично стање и указује на неправилну оцену доказа, не представљају дозвољене разлоге за изјављивање посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.09.2019. године, а вредност предмета спора износи 150.000,00 динара, што представља износ од 2.555,68 евра на дан преиначења тужбе 27.04.2022. године.

У конкретном случају се ради о спору мале вредности па ревизија тужиле није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**